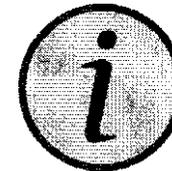

*Запорізька міська громадська організація
«Істина»*

**МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«ЮРИДИЧНА НАУКА:
НОВІ ІДЕЇ ТА КОНЦЕПЦІЇ»**

м. Запоріжжя, 26-27 жовтня 2012 р.

Частина II

УДК 34.01 (083)
ББК ХОлО

Юридична наука: нові ідеї та концепції: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. м. Запоріжжя. 26-27 жовтня 2012 року. у 2-х частинах. – Запоріжжя: Запорізька міська громадська організація «Істина», 2012. – Ч. II. 104 с.

У матеріалах представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на Міжнародну науково-практичну конференцію «Юридична наука: нові ідеї та концепції», яка була організована Запорізькою міською громадською організацією «Істина» 26-27 жовтня 2012 року у м. Запоріжжя.

ЗМІСТ

НАПРЯМ 5. ТРУДОВЕ ПРАВО, ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 7

Дисципліна праці як правова категорія: спроба визначення поняття <i>Кабаченко Марина Олександрівна</i>	7
Засоби заохочення та їх класифікація у трудовому праві <i>Книш Микола Вікторович</i>	8

НАПРЯМ 6. ЕКОЛОГІЧНЕ, ЗЕМЕЛЬНЕ, АГРАРНЕ ПРАВО 10

Проблеми удосконалення правового регулювання якості сільськогосподарської продукції в Україні <i>Бриль Павло Олексійович</i>	10
Загрози та пріоритетні напрями забезпечення екологічної безпеки України <i>Жиленко Ліна Анатоліївна</i>	11
Правове регулювання радіоекологічної безпеки <i>Сандул Віктор Олександрович</i>	13
Актуальні питання правового режиму прибережних захисних смуг <i>Христич Анна Петрівна</i>	15

НАПРЯМ 7. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО 18

Основні засади забезпечення доступу до інформації про діяльність правоохоронних органів <i>Андрощук Ольга Петрівна</i>	18
Інформаційне забезпечення діяльності державної податкової служби України <i>Басараба Наталія Сергіївна</i>	20
Проблеми і перспективи розвитку соціального страхування в Україні <i>Белзецька Тетяна Леонідівна, Лихошерст Людмила Мар'янівна</i>	22
Контроль та нагляд як основні інструменти публічного управління <i>Бойко Наталія Сергіївна</i>	23
Бюджетний контроль як напрямок удосконалення фінансової діяльності України <i>Бондарина Ольга Василівна</i>	25
Державний борг: проблеми та шляхи вирішення <i>Величко Ганна Володимирівна</i>	27
Щодо участі держави в забезпеченні сталої охорони і захисту лісів <i>Гулак Олена Василівна</i>	29
Інформаційна політика в Україні у контексті розбудови інформаційного суспільства <i>Завоюра Інна Олександрівна</i>	31
Проблеми формування доходів місцевих бюджетів <i>Засць Ольга Миколаївна</i>	33
Податок на фінансові трансакції <i>Кіріка Діана Володимирівна</i>	35
Класифікація повноважень Державної служби гірничого нагляду та промислової безпеки України у сфері надкористування <i>Козьяков Дмитро Ігорович</i>	37
Фінансово-правова відповідальність в фінансовому праві <i>Крицкалюк Іванна Іванівна</i>	39
Актуальні проблеми інформаційної безпеки в Україні <i>Лиса Ілона Юрївна</i>	41
Адміністративна опіка, як прояв соціальної політики держави <i>Ліс Марія Андріївна</i>	43
Політична партія як суб'єкт адміністративного права <i>Мерненко Анна Миколаївна</i>	46
Відповідальність за порушення податкового законодавства <i>Новак Андрій Анатолійович</i>	48
Адміністративні послуги як правова категорія <i>Петровська Ірина Ігорівна</i>	50
До проблем правового регулювання матеріально-технічної і фінансової сфери в правоохоронній діяльності <i>Руколайніна Ірина Євгенівна</i>	52
Проблеми правового регулювання інформаційної безпеки України <i>Сологуб Ольга Вікторівна</i>	54

Поряд із загальними ознаками юридичної відповідальності, податкова відповідальність характеризується низкою специфічних рис:

- підставою податкової відповідальності є вчинення діяння, що містить усі ознаки складу податкового правопорушення;
- настання відповідальності врегульовано нормами податкового права;
- відповідальність полягає у застосуванні до правопорушника податкових санкцій фінансового характеру (штрафів);
- законодавство передбачає особливий порядок притягнення до відповідальності;
- суб'єктами цієї відповідальності є платники податків та інші фіскально-зобов'язані особи.

Таким чином жодна податкова система не може функціонувати без чітко сформованого інституту відповідальності. Прийняття Податкового кодексу України є ще однією спробою створення ефективного механізму притягнення порушників до відповідальності за порушення податкового законодавства з метою якнайповнішого захисту інтересів платників податків та суспільства загалом.

Список використаних джерел:

1. Податковий кодекс України // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, N 13-14, N 15-16, N 17. ст.112.
2. Кодекс України Про адміністративні правопорушення // Відомості Верховної Ради Української РСР. – 1984. – Додаток до № 51. – Ст. 1122.
3. Кримінальний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25–26. – Ст. 131.
4. http://www.pnbv.gov.ua/e-journals/prtlup/2011_2/pdf/11vicppz.pdf

Адміністративні послуги як права категорія

Петровська Ірина Ігорівна,

*к.ю.н., викладач Юридичного інституту
Прикарпатського національного університету
імені В. Стефаника*

Сьогодні правове регулювання механізму надання адміністративних послуг збагатилось новим нормативно-правовим актом, який визначив порядок надання цього виду послуг та систему суб'єктів надання адміністративних послуг. Аналізуючи положення Закону України «Про адміністративні послуги» [1] можна зробити висновок, що на основі волі законодавця адміністративні послуги фактично ототожнюються з публічними послугами. Такий підхід дещо відрізняється від теоретичних наукових концепцій визначення сутності адміністративних послуг, які існували до прийняття цього Закону і виділяли адміністративні послуги як вид публічних.

Серед вітчизняних авторів, праці яких присвячені проблематиці публічних послуг, слід зазначити таких фахівців у галузі адміністративного права та державного управління, як В.Б. Авер'янов, В.Т. Александров, В.М. Гарашук, Н.В. Гнидюк, І.П. Голосніченко, В.О. Гусєв, А.В. Кірмач, І.Б. Коліушко, А.В. Ліпенцев, Г.М. Писаренко, О. Поляк, В.П. Тимошук та інші.

За загальним правилом, публічні послуги надаються органами державної влади, органами місцевого самоврядування, державними та комунальними підприємствами, установами та організаціями, пропонуємо розмежувати державні, муніципальні й адміністративні послуги за певними критеріями: за суб'єктом надання відповідної послуги; за характером повноважень суб'єкта надання публічної послуги, за видом бюджету. Таким чином: державні послуги надаються органами державної влади (в основному виконавчої) та державними підприємствами, установами, організаціями, а також органами місцевого самоврядування в порядку виконання делегованих державою повноважень за рахунок коштів державного бюджету; муніципальні послуги надаються виконавчими органами місцевого самоврядування та комунальними підприємствами, установами, організаціями за рахунок коштів місцевого бюджету; адміністративні послуги надаються органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, тобто особами, наділеними владними повноваженнями, за рахунок коштів як державного, так і місцевого бюджету через спеціально створені ними центри надання адміністративних послуг. Практично єдине визначення згаданого поняття запропоновано Ю. О. Тихомировим: «Публічні послуги означають юридично і соціально значущі дії на користь суспільства, держави і

громадян» [2]. Як бачимо, акцент робиться не на тому, хто надає публічні послуги, а на тому, що вони є і в чій інтересах надаються.

Узагальнення доктринальних і нормативних визначень державних послуг дає змогу розуміти під державною послугою дії органів державної влади щодо реалізації функцій і завдань держави, визначених Конституцією України, іншими законодавчими актами, а також дії державних установ, організацій, підприємств, органів місцевого самоврядування в порядку виконання делегованих державою повноважень, які здійснюються на користь фізичних і юридичних осіб за рахунок коштів державного бюджету.

Відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги», адміністративна послуга - результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи відповідно до закону.

Належність послуг до адміністративних визначається за такими ознаками:

- повноваження адміністративного органу щодо надання певного виду послуг визначається законом. Надання адміністративних послуг на платній (безплатній) основі, переліки адміністративних послуг, а також розмір плати за адміністративні послуги (у фіксованому розмірі на рівні середньої собівартості надання даного виду послуг) повинні визначатися виключно законами;

- послуги надаються адміністративними органами шляхом реалізації владних повноважень. Органи виконавчої влади можуть делегувати повноваження з надання адміністративних послуг лише бюджетним установам на підставі нормативно-правових актів;

- послуги надаються за зверненням фізичних та юридичних осіб. Звернення є юридичним фактом, що породжує легальні дії і рішення уповноважених суб'єктів.

- результатом розгляду звернення є адміністративний акт, що має індивідуальний характер. Адміністративний акт - це прийняте суб'єктом рішення індивідуальної дії, спрямоване на набуття, зміну чи припинення прав та обов'язків особи. Так, одержувач паспорта громадянина України як одержувач адміністративної послуги не може видати довіреність на отримання паспорта іншій особі, оскільки відповідно до національного законодавства громадянин України може отримати паспорт в органах міліції тільки особисто;

- формою результату адміністративної послуги може бути оформлення і передача зацікавленій особі передбаченого законодавством документа (свідоцтва, дозволу, ліцензії, паспорта, посвідчення, сертифікату, іншого спеціального бланка тощо).

- надання послуг пов'язане із забезпеченням створення умов для реалізації фізичними та юридичними особами прав, свобод і законних інтересів;

- розміри плати за надання адміністративних послуг встановлюються з урахуванням економічно обґрунтованих витрат і Методики визначення собівартості платних адміністративних послуг, затвердженої Кабінетом Міністрів України;

- адміністративні послуги надаються згідно із стандартами, що затверджуються суб'єктами відповідно до їх повноважень з урахуванням Методичних рекомендацій з розробки стандартів адміністративних послуг, затверджених Мінекономіки.

Бюджетні установи, яким делеговані закріплені згідно з нормативно-правовими актами за органами виконавчої влади повноваження щодо надання адміністративних послуг, надають такі послуги згідно із стандартами, затвердженими органами виконавчої влади, що делегували такі повноваження.

Список використаних джерел:

1. Про адміністративні послуги: Закон України від 6.09.2012 № 5203-VI // Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/5203-17>
2. Тихомиров Ю.А. Публичные услуги и право: Науч.-практ. пособ. / Под ред. Ю.А. Тихомирова. - М., 2007. - С. 200.
3. Адміністративна процедура та адміністративні послуги: Зарубіжний досвід і пропозиції для України / Авт.- уклад. В.П. Тимошук; Центр політико-правових реформ. - К., 2003. - С. 118;